

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL T. N. 2018-2018-09-24 SKUNDO**

2018 m. lapkričio 23 d. Nr. S-207 (7-187/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos narės,
pavadojančios komisijos pirmininkę
komisijos narių

Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant
mokesčių mokėtojo atstovams

Ramutei Matkevičienei

mokesčių administratoriaus atstovui

B. Y.
C. D.
Akvilei Berenytei

2018 m. lapkričio 6 d. posėdyje išnagrinėjusi T. N. (toliau – Pareiškėja) 2018-09-24 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-08-31 sprendimo Nr. 68-100, n u s t a t ė:

Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Klaipėdos AVMI), atlikusi Pareiškėjos gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) apskaičiavimo, deklaravimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą, nustatė, jog Pareiškėjos ir jos sutuoktinio B. Y. 2008, 2010 ir 2011 metais patirtos išlaidos viršijo gautas pajamas, mokesčių mokėtojai gavo bei nedeklaravo kitų įstatymų nustatyta tvarka neapmokestintų pajamų.

Klaipėdos AVMI surašė 2015-07-23 patikrinimo aktą Nr. FR0680-534, kurį patvirtino 2015-09-30 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. FR0682-637 ir nurodė sumokėti 31263,03 Eur GPM, 14024,27 Eur GPM delspinigių bei 3126 Eur GPM baudą. Dėl šio sprendimo nurodymo vyko mokestinis ginčas, pasibaigęs Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2018 m. kovo 28 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-636-442/2018.

Pareiškėja 2018-05-11 pateikė prašymą atleisti nuo delspinigių mokėjimo. Klaipėdos AVMI, vadovaudamasi 2004 m. balandžio 13 d. Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 100 str. 1 d. 2 punktu, 141 str. 1 d. 1-4 punktų nuostatomis, Atleidimo nuo baudų ir delspinigių taisyklių, patvirtintų Valstybinės mokesčių inspekcijos viršininko

2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 (toliau — Taisyklės), 5-7, 28 punktais, 2018-06-05 sprendimu Nr. (6.5)-86 Pareiškėjos 2018-05-11 pateiktą prašymą tenkino iš dalies.

Klaipėdos AVMI, įvertinusi MAĮ 8 straipsnio nuostatas, bei atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėjai nuo patikrinimo metu papildomai apskaičiuoto 31263,03 Eur GPM apskaičiuota 22845,41 Eur delspinigių, o tai sudaro daugiau kaip 73 proc. apskaičiuoto mokesčio, konstatavo, jog priskaičiuoti delspinigiai, kaip prievolės užtikrinimo būdas, visa savo apimtimi būtų neadekvatūs tam tikslui, kurio yra siekiama. Inspekcija nusprendė, kad nagrinėjamu atveju delspinigių dydis yra neproporcingai didelis, pažeidžia teisingumo, protingumo ir proporcingumo principus, todėl vadovaujantis minėtais principais, Pareiškėja atleista nuo 40 proc., t. y. 9138,16 Eur (22845,41 x 40 %), priskaičiuotų GPM delspinigių mokėjimo. Klaipėdos AVMI, įvertinusi, kad Pareiškėja neatitinka MAĮ 141 str. 1 d. 1-4 punktuose, Taisyklių 5-7 punktų įtvirtintų reikalavimų, nusprendė neatleisti Pareiškėjos nuo 3126 Eur GPM baudos ir 13707,25 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Inspekcija savo 2018-08-31 sprendimu Nr. 68-100 Klaipėdos AVMI sprendimą patvirtino.

Įvertinusi galimybę atleisti nuo delspinigių pagal MAĮ 141 str. 1 d. 1 punktą, t. y. jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo, Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėja nevykdė mokestinių prievolių. LVAT, išnagrinėjęs Pareiškėjos 2016-12-09 apeliacinį skundą dėl patikrinimo metu nustatytų pažeidimų, 2018-03-28 neskundžiama nutartimi jį atmetė. Inspekcija pažymėjo, kad Pareiškėja neįrodė, kad nėra kalta dėl padaryto pažeidimo.

Įvertinusi galimybę atleisti nuo delspinigių pagal MAĮ 141 str. 1 d. 2 punktą, t. y. jei mokesčių įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti, Inspekcija konstatavo, kad nagrinėjamu atveju aplinkybių, kurias būtų galima prilyginti *force majeure, cas fortuit* ar *vis absoluta*, nenustatyta, todėl Pareiškėja negali būti atleistas nuo delspinigių mokėjimo MAĮ 141 str. 1 d. 2 punktu nustatytu pagrindu.

Inspekcija taip pat konstatavo, kad, kad Pareiškėja, laiku nesumokėjusi į biudžetą mokėtinų mokesčių sumų, padarė žalą biudžetui ir duomenų, jog Pareiškėja mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo ar dėl mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu suteiktos klaidingos konsultacijos, nenustatyta, todėl MAĮ 141 str. 1 d. 3 punkto ir 141 str. 1 d. 4 punkto nuostatos nagrinėjamu atveju netaikytinos.

Inspekcija pažymėjo, kad Pareiškėja neatitinka MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkte nurodytų atleidimo nuo delspinigių pagrindų, t. y. Pareiškėja pati nurodo, kad neatitinka sunkios materialinės ir socialinės padėties kriterijų.

Inspekcija, įvertinusi galimybes atleisti Pareiškėją nuo likusios dalies, t. y. 13707,25 Eur GPM delspinigių mokėjimo, nurodė, kad nuslėpus gautas pajamas, jų nedeklaravus, nesumokėjus laiku mokesčių mokestinė atsakomybė kyla mokesčių mokėtojui, o Pareiškėja, žinodama, kad tinkamai neatliko savo mokesčių mokėtojo pareigų, pasirinko mokestinį ginčą spręsti ne taikiu būdu (įvykdant mokestinę prievolę ar ją išdėstant), o Inspekcijos pagrįstą sprendimą ginčyti atitinkamose instancijose, dėl to apskaičiuotų delspinigių dydis padidėjo. Inspekcija konstatavo, kad pavedimas tikrinti Pareiškėją, 2013 m. atlikus jo mokestinį tyrimą, išrašytas 2013-03-28 (Nr. AC1-5), tikrintinas laikotarpis 2008-2011 m., mokesčių bazė nustatyta už 2010-2011 m., ikiteisminis ir teisminis mokestinio ginčo nagrinėjimas truko nuo 2015-07-23 iki 2018-03-28 (2,5 metų), Pareiškėja kartu su sutuoktiniu slėpė (nedeklaravo) gautas pajamas (2010 m. – 1253098 Lt, 2011 m. – 184506 Lt) ir žinojo apie galimas mokestines pasekmes, tačiau sąmoningai veikė pasirinktu būdu, siekdami išvengti mokesčių mokėjimo, todėl atleidimas nuo 40 proc. apskaičiuotų delspinigių visiškai pagrįstas ir proporcingas. Be to, Inspekcija papildomai nurodė, kad kaip iš ginčo medžiagos matyti, mokestinis patikrinimas nebuvo neproporcingai ilgas, mokestinis patikrinimas sustabdytas dėl motyvuotų priežasčių (dėl informacijos gavimo iš kitų valstybinių institucijų ir kitų asmenų bei šios informacijos vertinimui), todėl pagrindo teigti, kad mokesčių administratorius mokestinį patikrinimą atliko ne operatyviai, nėra.

Inspekcija savo sprendime nurodė, kad MAIS duomenimis 2018-06-05 sprendimo dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir/ar palūkanų priėmimo dienai Pareiškėjos nepriemoką sudaro 29547,79 Eur GPM, 22845,41 Eur GPM delspinigių ir 3126 Eur GPM bauda.

Inspekcija, įvertinusi MAĮ 8 straipsnio nuostatų taikymą ir atleidimo nuo paskirtos baudos klausimą, pažymėjo, kad net ir tuo atveju, kai, Pareiškėjos teigimu, liko nesumokėta nedidelė dalis įsipareigojimų arba net ir tada, kai yra sumokėta su paskirta bauda susijusio mokesčio suma, atskirai dar turi būti nustatytos MAĮ 141 str. 1 dalyje numatytos aplinkybės, kurioms esant mokesčių mokėtojas gali būti atleistas nuo baudos mokėjimo, o nagrinėjamu atveju, jos nėra nustatytos.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir prašo pakeisti Inspekcijos sprendimą ir tenkinti Pareiškėjos prašymą atleisti nuo delspinigių ir baudos sumos.

Pareiškėja skunde nurodo, kad mokesčių administratorius, nagrinėdamas atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindus, turi vadovautis ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgti į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus.

Pareiškėja, remdamasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika, nurodo, kad sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų klausimą, LVAT pripažįsta ir tokias aplinkybes kaip mokestinio patikrinimo, mokesčio ginčo trukmė, mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų atlikimo operatyvumas. Akcentuojama, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens labiau, nei reikia šiems tikslams pasiekti. Tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyrą (proporcingumas).

Pareiškėja teigia, kad jo atleidimo nuo baudų ir delspinigių klausimą Inspekcija vertino formaliai. Pareiškėjos nuomone, nepaisant dalinio atleidimo nuo delspinigių mokėjimo, likusi delspinigių suma vis tiek nelaikytina proporcinga, nes tiek Pareiškėja, tiek jos sutuoktinis be apskaičiuoto mokesčio dar turėtų sumokėti virš 43 proc. nuo priskaičiuotos mokesčio sumos.

Pareiškėjos nuomone, nurodyto dydžio delspinigių sumos kaip kompensacija dėl negalėjimo naudotis lėšomis neproporcingos, nes sumokėję apskaičiuotas mokesčių sumas, kaip atlyginimą valstybei papildomai įpareigojami mokėti kone pusės mokesčio sumos dydžio delspinigius.

Pareiškėja teigia, kad vertinant baudų ir delspinigių klausimus, svarbi yra mokesčio ginčo trukmė. Nurodoma, kad mokesčio ginčas baigėsi tik 2018-03-28, t. y. daugiau nei po 2,5 metų po mokesčio patikrinimo. Pažymima, kad nors Klaipėdos AVMI ir atleido nuo dalies priskaičiuotų delspinigių, paliktos galioti sumos yra kone tos pačios, kokios buvo atlikus mokesčio patikrinimą.

Pareiškėja teigia, kad pagal MAĮ nuostatas, atleidimo nuo paskirtų baudų pagrindai yra analogiški atleidimo nuo delspinigių pagrindams ir reglamentuoti MAĮ 141 straipsnio normose, todėl, Pareiškėjo nuomone, argumentai, sudarantys pagrindą atleisti nuo apskaičiuotų delspinigių, taipogi yra pagrindas juos atleisti ir nuo apskaičiuotų baudų.

Pareiškėja prašo tenkinti jos prašymą ir atleisti nuo baudų ir delspinigių mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, Pareiškėja atleistina nuo dalies (10 proc.) GPM delspinigių.

Komisija pažymi, kad Inspekcija 2018-11-15 patikslino anksčiau pateiktą informaciją dėl Pareiškėjos prievolių pagal patikrinimo aktą įvykdymo. Konstatuota, kad 2018-11-15 MAIS duomenimis apskaitytą nepriemoką sudaro 3126 Eur GPM bauda ir 14017,70 Eur GPM delspinigių (įvertinus Klaipėdos AVMI sprendimą atleisti nuo 40 proc. GPM delspinigių). Patikrinimo metu apskaičiuotas 31263,03 Eur GPM sumokėtas (išieškotas) (31227,03 Eur nurašytas nuo sąskaitos pagal 2018-05-08 Nurodymą nurašyti mokesčines nepriemokas iš mokesčių mokėtojo sąskaitos

(sąskaitų) Nr. (23.31-08)467-82881; 36 Eur įskaityti iš mokesčių mokėtojo už 2017 m. deklaruoto gražintino GPM.

Dėl atleidimo nuo delspinigių ir baudų MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkte ir MAĮ 141 str. 1 d. 1–4 punktuose nustatytais pagrindais.

Komisija, pasisakydama dėl Inspekcijos sprendimo pagrįstumo dėl MAĮ 141 str. 1 dalies 1–4 punktuose nustatytų atleidimo nuo baudų ir delspinigių mokėjimo pagrindų, pažymi, kad Inspekcija savo sprendime detalai aptarė MAĮ 141 str. 1 dalies 1, 2, 3, 4 punktuose įtvirtintus atleidimo nuo baudų ir delspinigių mokėjimo pagrindus ir šių normų taikymo LVAT praktiką ir pasisakė dėl šių nuostatų taikymo galimybių Pareiškėjos atžvilgiu, todėl šių nuostatų atkartojimas būtų perteklinis (įvertinus tai, kad Pareiškėja dėl jų nesutikimo motyvų nepateikė). Komisija daro išvadą, kad Pareiškėja neįrodė, jog ji nėra kalta dėl padaryto pažeidimo; byloje nenustatyta, jog Pareiškėjos mokestinis pažeidimas buvo sąlygotas *force majeure* ar *cas fortuit* aplinkybių; bylos duomenys patvirtina, kad Pareiškėja gavo apmokestinamąsias pajamas, tačiau jų nedeklaravo ir nevykdė prievolės sumokėti GPM; nenustatyta, kad Pareiškėjos mokestinis pažeidimas buvo sąlygotas klaidingos mokesčių administratoriaus konsultacijos, todėl nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo GPM baudos (nežiūrint į tai, kad patikrinimo metu apskaičiuota GPM suma sumokėta) ir delspinigių mokėjimo vadovaujantis MAĮ 141 str. 1 dalies 1–4 punktuose nurodytais pagrindais. Inspekcijai konstatavus, o Pareiškėjai pripažįstant, kad jos socialinė-ekonominė padėtis neatitinka MAĮ 113 str. 1 d. 3 p. numatytų sąlygų, taip pat konstatuotina, kad nėra pagrindo atleisti Pareiškėjos nuo delspinigių mokėjimo remiantis MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkte numatytais pagrindais.

Dėl atleidimo nuo baudų ir delspinigių mokėjimo pagal MAĮ 8 straipsnį.

Pareiškėja iš esmės savo prašymą atleisti nuo delspinigių ir baudų mokėjimo grindžia MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais ir nurodo, kad mokestinio ginčo trukmė yra reikšmingas kriterijus vertinant baudų ir delspinigių klausimus. Pareiškėjos mokestinis patikrinimas baigtas 2015-07-23, mokestinis ginčas baigėsi tik 2018-03-28, t. y. daugiau nei po 2,5 metų po mokestinio patikrinimo. Sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo jai buvo priskaičiuota 14024,27 Eur GPM delspinigių, o šiuo metu likusių delspinigių, nuo kurių mokėjimo Pareiškėja neatleista, suma sudaro nežymiai mažesnę sumą – 13707,25 Eur.

Komisija, spręsdama klausimą dėl Pareiškėjos atleidimo nuo baudų ir delspinigių mokėjimo vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais, sutinka su Pareiškėjos pozicija, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, nagrinėdamas mokesčių mokėtojo atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindus, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad nagrinėjant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių ir skirtų baudų klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – KT) suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (pavyzdžiui, 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A556-3447/2011, 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A556-2544/2011, 2011-09-08 nutartis adm. byloje Nr. A575-2144/2011). KT ne kartą yra konstatavęs, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau, negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas) (KT 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10 ir 2008-01-21 nutarimai).

Tačiau taip pat pažymėtina, jog, kaip ne kartą yra akcentavęs KT bei LVAT, mokesčių surinkimas yra susijęs su viešojo intereso apsauga, nes taip yra gaunama lėšų visos visuomenės

poreikiams tenkinti. Nemokant mokesčių, viešasis interesas pažeidžiamas, o subjektas, tiesiogiai ar netiesiogiai prisidedantis prie mokesčių nemokėjimo mokesčių teisės prasme elgiasi nesąžiningai.

Tokiu būdu pažeidžiami ir mokesčių visuotinio privalomumo, mokesčių mokėtojų lygybės principai, nes mokesčių nemokančių subjektų konkurenciškai yra geresnė padėtis nei juo mokančių (KT 2003-11-17 nutarimas, LVAT 2011-09-05 sprendimas administracinėje byloje Nr. A556-2255/11; 2012-02-03 nutartis administracinėje byloje Nr. A575-13/2012; 2012-03-07 LVAT praktikos, taikant mokesčių administravimą reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (II dalis) I dalis (publikuota: „Administracinė jurisprudencija“, 2011, Nr. 22).

Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad Pareiškėjos kartu su sutuoktiniu tikrinamuoju laikotarpiu (2008-2011 m.) patirtos išlaidos viršijo gautas, teisės aktų nustatyta tvarka apskaitytas, deklaruotas ir apmokestintas pajamas: 2010 m. – 1253098 Lt, 2011 m. – 184506 Lt, t. y. buvo konstatuota, kad Pareiškėja iš mokesčių administratoriui nežinomų šaltinių gavo kitų pajamų, kuriomis dengė patirtas išlaidas, tačiau šių gautų pajamų nedeklaravo. Ši teisiškai reikšminga aplinkybė buvo nustatyta įsiteisėjusia LVAT 2018 m. kovo 28 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-636-442/2018. Pareiškėjai už konstatuotą mokestinį pažeidimą, mokesčių administratorius skyrė minimalią 10 proc. MAĮ 139 str. 1 d. nustatyto dydžio baudą. Todėl, Komisijos vertinimu, darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo GPM baudos mokėjimo remiantis teisingumo ir protingumo kriterijais.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Klaipėdos AVMI atleido Pareiškėją nuo dalies apskaičiuotų delspinigių, konstatavusi, kad nuo patikrinimo metu papildomai apskaičiuoto 31263,03 Eur GPM apskaičiuota 22845,41 Eur delspinigių suma sudaro 73 proc. apskaičiuoto mokesčio, t. y. apskaičiuoti delspinigiai, kaip prievolės užtikrinimo būdas, visa savo apimtimi būtų neadekvatūs tam tikslui, kurio siekiama. Inspekcija konstatavo, kad delspinigių dydis yra neproporcingai didelis, pažeidžia teisingumo, protingumo ir proporcingumo principus. Dėl to Pareiškėja atleista nuo 40 procentų, t. y. 9138,16 Eur (22845,41 Eur x 40 %) GPM delspinigių.

Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad mokestinis patikrinimas truko daugiau nei dvejus metus (pradėtas 2013 m. kovo mėn., baigtas 2015 m. liepos mėn.), buvo stabdomas tris kartus dėl informacijos gavimo iš kitų valstybinių institucijų ir kitų asmenų (2013-04-26 iki 2014-12-10 (sustabdymo laikotarpis daugiau nei 1,5 metų); 2015-01-13 iki 2015-03-31; nuo 2015-04-29 iki 2015-07-08), tikrintinas laikotarpis 2008-2011 m., mokesčių bazė nustatyta už 2010-2011 m., ikiteisminis ir teisminis mokestinio ginčo nagrinėjimas truko daugiau nei 2,5 metų.

Komisija pripažįsta teisinga Inspekcijos poziciją dėl delspinigių dydžio proporcingumo vertinimo ir sprendimo atleisti Pareiškėją ne nuo visų, o tik nuo dalies apskaičiuotų delspinigių, traktuojant delspinigius kaip sankciją Pareiškėjai, laiku ir tinkamai neįvykdžiusiai pareigos mokėti mokesčius (žr. pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. balandžio 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A556 – 221/11, 2011 m. kovo 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A556 – 319/11, 2010 m. kovo 25 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A442 – 438/2010). Tačiau Komisija, atsižvelgdama į anksčiau išdėstytas aplinkybes dėl patikrinimo atlikimo ir patikrinimo stabdymo trukmės, mokestinio ginčo trukmės bei tai, kad mokesčių administratoriaus nustatyta mokesčio prievolė įvykdyta pilna apimtimi, remdamasi teisingumo ir protingumo principais, teismų praktika panašiose bylose (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. rugsėjo 8 d. nutartį byloje Nr. A575-2144/2011, 2011 m. spalio 10 d. nutartį byloje Nr. A556-2544/2011, 2015 m. birželio 29 d. nutartį byloje Nr. A-2051-556/2015), kuriose mokesčių mokėtojai atleidžiami nuo 50 proc. apskaičiuotų delspinigių dydžio, konstatuoja, jog tikslinga Pareiškėją atleisti papildomai nuo 10 procentų GPM delspinigių, t. y. nuo 2284,54 Eur (22845,41 x 10%) apskaičiuotų GPM delspinigių mokėjimo. Iš viso GPM delspinigių, nuo kurių Pareiškėja atleidžiama, dydis sudarys 50 proc.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 100 straipsnio 2 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-08-31 sprendimą Nr. 68-100.
2. Atleisti Pareiškėją nuo 2284,54 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė,
pavaduojanti komisijos pirmininę

Rasa Stravinskaitė

Komisijos nariai

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė